

متن پرسش

سلام استاد: بیش از ۱۰ سال است که با مباحث جوع و روزه و رمضان مأنوس هستم. و از برکات آن غافل نبودم. اما امسال تازه در آستانه ۳۷ سالگی به لطف خدا موفق شدم ماه رمضان کمی کمتر بخورم و بعد هم ناهار را از زندگی حذف کنم و با غذای بسیار سبکی جای آن را پر کنم. خدا می داند چه برکات و نکاتی برایم آشکار شده. روشن شد یکی علت های عقب ماندن و درجا زدن هایم چیست. روشن شد یکی از علت هایی که همچون عوامل طاحونه سال ها به دور خودم می چرخیدم چه بود. فهمیدم «تا شکم دائر است دل بائر است». فهمیدم ریشه مشکلات جسمی و روحی ام در کجاست. البته هنوز در آغاز راه هستم. و به تعبیر حضرتعالی در شرح غزل های حافظ باید ذره ذره انانیت را ذوب کرد. هر چند خیلی دیر به این نقطه رسیدم ولی از فضل الهی هم نومید نیستم. استاد کتاب تذکرة الاولیاء جناب عطار عجب دریای طوفانی و مؤاجی است! عجب غوغایی است! چه عزم های عظیم و بزرگی در عالم انسانی تولد یافته و ما خبر نداشتیم. جناب عطار عجب انسان رند و فرهیخته و وارسته ایست. با مطالعه این کتاب واقعاً در جان انسان «عزم و اراده» تجلی و نزول پیدا می کند. و به تعبیر جناب عطار در مقدمه حکیمانه و حیرت انگیزش در کتاب مذکور: «این کتابی است که مخنثان را مرد کند و مردان را شیرمرد کند و شیرمردان را فرد کند و فردان را عین درد کند...» سپاس از توجهی که به این اثر گرانبها دادید و التماس دعا. عذرخواه و شرمسارم.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: در همین رابطه است که حضرت پروردگار در قرآن کریم مجید می فرماید: «وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ» آری! راههایی در پیش است که با تلاش برای رجوع به خداوند، حضرت رب العالمین مقابل ما می گشاید و نمونه های آن همان نکاتی است که فرمودید. موفق باشید